

sagde, maatte gøre Tinget en Undskyldning, fordi han havde bragt urigtige Meddelelser — han var blevet vildledt —, er saamænd blevet vildledt saa mange Gange, og sine Vildfarelser har han her fremsat med den største Fripostighed og fastholdt dem med den Stædighed, han ejer, uden Hensyn til, om Realiteten holdt Stik eller ej; og nu synes det ærede Medlem, at det kunde være prægtigt, om han ogsaa kunde faa mig til at gøre Tinget en Undskyldning. Jeg føler ikke den allermindste Trang dertil, fordi der ingen Grund er dertil. Det ærede Medlem pegede her paa, at Købmanden jo blot kunde have nævnt Navne. Ja, det kunde Købmanden naturligvis have gjort. (*Pinstrup*: Han kunde have nævnt Tal). Ja, Tal eller Navne; men hvis Købmanden havde nøjedes med at nævne Tal, saa havde det ærede Medlem naturligvis forlangt Navne o. s. v. Købmanden i Skive kender virkelig godt det ærede Medlem fra Sæbys Metoder og hans Fasthængen som en Burre paa Omraader, hvor han tror, der er noget at gøre i Retning af at faa en bestemt Sag til at se ud, netop som han vil have den til at se ud. Jeg skal sige, at den Omstændighed, at Børnene flyttedes, er jo tilstrækkeligt Bevis for, at der var noget galt, og hvis der er flyttet Børn omkring ved Godensgaard, er det vel ogsaa, fordi der var noget galt.

Formanden: Folketingsmanden for Hjørring Amts 2den Valgkreds har Ordet for en kort Bemærkning.

Pinstrup: Det ærede Medlem beskylder altsaa Købmand Surballe fra Skive for at have afgivet en falsk Erklæring, skrevet mod bedre Vidende. Købmand Surballe siger udtrykkelig i Brevet, at Flytning har kun fundet Sted, fordi Børnenes Ophold blev længere end oprindelig paatænkt, og fordi de ikke kunde have dem i de paagældende Hjem. Det er den eneste Grund, og han siger, at alle Børnene har Grund til at nære den største Taknemmelighed for den Behandling, de har faaet. Men Pletten sidder paa det ærede Medlem.

Mortensen: Det glæder mig paa det foreliggende Finanslovsforslag at se, at der er optaget et Beløb af 200 000 Kr. til Opførelse af en Bygning for Post- og Telegrafvæsenet i Randers. Denne Sag er ikke af helt ny Dato. I 1913—14 blev der købt en Ejendom for 83 000 Kr. med det

Formaal paa Grunden at opføre en saadan Bygning, men Sagen er trukket noget i Længdrag; nu glæder det mig altsaa at se, at der bliver gjort Alvor deraf, og at man skal til at tage fat paa Opførelsen af Bygningen. Imidlertid vil det sikker være nødvendigt at erhverve yderligere Grund, altsaa udover den Bygning, som i sin Tid blev købt, idet Indrykningen bliver ret betydelig, da den Gade, hvor den gamle Bygning, som skal nedrives, ligger, er meget snæver. Imidlertid skal jeg ikke fordybe mig heri; jeg er den højttærede Minister for offentlige Arbejder taknemmelig for, at der synes at være Udsigt til endelig at faa Arbejdet sat i Gang.

Vi staar nu overfor den 5-aarige Revision af Havnetaksterne. Havnene her i Landet, baade de private og de kommunale, har i Krigstiden været ret daarligt stillede, og flere af dem har en betydelig Gæld og har haft en ringe Indtægt, og de Afgifter, der svares til disse Havne, vil i den kommende Tid ikke forslaa til at dække de Udgifter, som Havnene nødvendigvis maa have. Der vil i den nærmeste Fremtid for Ministeriet foreligge Forslag om nye Havne- og Brotakster, om Skibsfgifter og Vareafgifter til Havnene. Af Finanslovsforslaget fremgaar det, at Statshavnene er slemme Konkurrenter til de private og kommunale Havne. Alle Statshavnene, som er opførte her paa Finanslovsforslaget, har uden Undtagelse Underskud, nogle endda et ganske klækkeligt. Jeg skal saaledes nævne, at Frederikshavns Havn har et Underskud paa 56 875 Kr. og Esbjerg Havn et Underskud paa 1 079 127 Kr. Helsingørs Havn har et Underskud paa 19 358 Kr., alle uden Undtagelse har de Underskud. Jeg skal ikke opholde mig ved Underskuddene paa de Havne, som væsentlig kun er Fiskerihavne, idet de jo ikke i nogen Grad generer de andre som Konkurrenter, men Havne som Frederikshavn og Esbjerg Havne staar dog som Konkurrenter til de private og kommunale Havne, og da disse Havne er meget daarligt stillede i økonomisk Henseende og nødvendigvis maa have forøgede Indtægter, synes det mig paakrævet, at Stashavnene ogsaa i nogen Grad betaler sig, ligesom det er nødvendigt for de kommunale Havne. Der er ikke synderlig god Mening i, at en enkelt Statshavn har et Underskud paa over 1 Mill. Kr., og at en anden har et Underskud paa over Halvdelen af 100 000 Kr. Det skal naturligvis medføre, at de andre Havne, der alle skal have deres Indtægter i Form af Afgif-